

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMĂNAL

Director: ION JELECUȚEANU

Redacția și administrația:

ARAD, Strada Eminescu Nr. 20.

Abonamente:

Pe un an ... 160 Lei

Pe șase luni ... 80 „

Pentru instituții și autorități ... 500 „

Înainte

Pentru cetitori Discursul Mareșalului

Dacă n'as avea călușul în gură, multe aș scrie aci. Și poate că opinia publică ar urmări cu interes multe din soluțiile ce le-aș propune. Acuma, însă — așa după cum le fierb eu în mine — fiecare-și macină gândurile în el și le reține pentru el, constituția din România modernă, nepermițându-i să-și le spună liber...

Iar, dacă încerc toți să ating această chestiune, o fac din datoria ce o am față de mulți cetitori, cari nu se pot împăca cu »misterul« în care este învăluit acest organ politic și cu atitudinea lui așa de independentă. Căci, lumea la noi este obișnuită să știe dela început în slujba căruia curent politic te scalzi și ajunge ce ui curent. Nu contează programul, scopul sau rezultatul ce-l urmărești, ci consecvența față de o firmă oarecare. Exact ce spunea bătrânul cronicar: nu vremurile sunt sub om, ci bietul om sub vremuri.

Noi, cei grupați la acest ziar, stăpâni pe ideile și principiile noastre, avem războiul să ni le susținem și — dacă azi nu putem așa după cum vrem — o să vină timpul când vom putea face și aceasta.

În viața politică a României, se practică un demoralism fals, care de câțiva ani demoralizează întreaga structură a Statului nostru. Din această cauză partidele politice s'au dezbinat pe interese absolut personale și la ordine venite din alte straturi.

Se afișează programe, se tulbură masele populare și se agită încontinuu opinia publică, nu din adâncă convingere, ci din alte interese.

Experiența de câțiva ani, ne-au dat atâtea exemple și ne-au scos la suprafață atâtea societăți politice, de dreapta și de stângă, cari au terminat, sau vor termina cu același rezultat.

Demagogia electorală ne-a sdrucinat

și ultima speranță, iar mișcările »naș« Or, nu la Turnu Severin, cu prilejul agita și mai mult publicul, până ce-și vor deschide ochii toți românii și vor vedea cine sunt apărătorii lor de azi; îmbogății și parveniți democratismului fals din România de ieri.

Or, nu la Turnu Severin, cu prilejul unei întruniri electorale, zilele aceste, Mareșalul Averescu, spunea țării întregi că »sunt unii oameni cari din politică și-au făcut o meserie și cari n'aveau bani pe piață, iar azi au sute de milioane«.

Unde sunt, prin urmare, idealurile preconizate ani întregi de mulți din oamenii noștri politici? Unde sunt dovezile — că ei, vor aplica cu sfincenie programul ce-l afișează la toate ocaziunile? Ba mai mult, ce garanții ne pot da aceștia, — fie că susțin mișcările de dreapta, fie pe cele de stânga, — că pe viitor vor fi adevărații exponenți ai intereselor de Stat?

— Așa, că avem tot dreptul să nu ne alipim de vre'o căruță politică, de-o firmă sub care tot fel de samsari își dreg afacerile, ci să rămânem în conduita noastră, independentă, — așa după cum suntem și azi.

Iar, pe cei ce reprezintă, munca, cinstea, legalitatea și cu faptele lor au dovedit țării și lumii întregi că au lucrat pentru făurirea, consolidarea și prosperarea României, avem datoria să-i sprijinim din toate puterile noastre.

Iată, de ce azi ziarul »Înainte« este pe lângă »Frontul Constituțional« și răspândește cuvântul celor ce se găsesc în fruntea celor două partide ce constituiesc acest front. Cuvântul autorizat, de prestigiu și mare valoare, a Mareșalului Averescu și a omului de bronz și caracter: Gh. I. Brătianu.

Ion Jelecuțeanu

Alegerile dela Baroul Advocaților din Arad

— Succesul listei românești —

Duminică au avut loc, alegerile la Baroul Advocaților din Arad. După cum se știe au fost 2 liste, una a advocaților români și alta a minoritarilor pe care figurau numai 3 români.

Numărul advocaților cu drept de vot a fost de 213. Dintre aceștia, au votat 192. Au fost anulate 23 de voturi, deoarece n'au intrunit condițiile cerute de lege — 8 voturi au fost declarate nule înainte de scrutin și 15 voturi în timpul despuierii scrutinului.

Din cele 169 de voturi valabile majoritatea a intrunit-o lista românească, care a ieșit în întregime.

După voturi, rezultatul e următorul: Decan: dr. Silviu Moldovan, 108 voturi.

Membri în consiliu: dr. Aurel Grozda, 108 voturi; dr. Cornel Luțai, 107 voturi; dr. Emil Micloși, 107 voturi; dr.

Sever Ispravnic (senior) 105 voturi; dr. Gh. Sărbu, 105 voturi; Nicolae P. Păușești, 104 voturi.

Dr. Al. Boțior, 47; dr. Coțoiu, 46; dr. Borneasa 53; dr. Bela Schamen, 62; dr. Geza Juhász, 62; dr. Roman, 62, 37; dr. Mannheim, 1; dr. Al. Rucz, 1.

Ziarul »Porunca Vremii« scrie, în legătură cu fuziunea Goga—Cuza:

Dela actul înfăptuirii fuziunii Cuza—Goga care s'a săvârșit ieri la Iași au lipsit d-nii: I. Vasilescu-Valjan, prieten al d-lui Octavian Goga și dr. V. Trifu, fruntaș al LANC-ului.

Absența este interpretată în sensul că nici d. Valjean nici d. dr. Trifu, împreună cu toți prietenii lor nu vor urma acțiunea partidului național-creștin.

D. N. Titulescu, ministru de externe a plecat în străinătate.

Am citit discursul pe care Mareșalul Averescu l-a rostit la Cluj și cu toate că el nu înfățișează poate cele mai actuale lozinci ale zilei de azi — această măiastră pagină de gândire politică totuși n'ar fi posibil acum s'o lăsăm să treacă fără ecou. Știu bine că Mareșalul Averescu, de câțiva timp cel puțin se ține par'că la oarecare distanță de ritmul precipitat și sigur al unor vremi în care l-am vrea mai activ. Dar de câte ori el ia cuvântul în confuzia vieții noastre publice de azi, de câte ori Mareșalul vorbește, glasul lui are accentul profetic al marilor adevăruri și omul mereu tânăr se ridică triumfal peste vârsta lui albă ca să ne arate par'că și să ne spună că el nu cere încă nicio indulgență anilor cari nu l-au atins. Între Mareșal și noi s'a legat o neștiută prietenie de mult, ruptă din fervoarea colectivă a României de acum aproape 20 de ani când numele gloriosului soldat aducea în casele pustii și triste dela București ecoul sângeros al tranșelor și când eu, copil, am învățat dela părinți să mă închin la icoana lui... Și astfel din sufletul înfrigorat al copilului de atunci în care primele iubiri au rodit, chipul Mareșalului a crescut par'că în fiecare an mai mult ca o imagine de poveste sau un mit pe care l-a împodobit mai târziu adorația nesigură a zgomotoaselor popularități, sau i-a dat o mai înduioșată apolează câteodată uitarea contemporanilor cari se pricep atâtea de bine să fie cum trece. Și ni se pare că acum, așa cum trece el înalt și discret aproape, dar fără să renunțe, prin scandalul uliței politice a țării noastre de azi, Mareșalul nostru evocă mult din acea figură de lavă și de bronz a tigului Clémenceau pe care la sfârșitul vieții nu l-a mai cunoscut o țară pe care el o făcuse mare...

Să ni se îngăduie nouă, cel puțin, să ne apropiem de Mareșal cu venerație, cu iubire, cu emoție. Iar glasul lui răspicat în care recunosc secretul atâtor biruinți, îngăduie-ni-se deopotrivă să-l auzim mai mult!

Discursul Mareșalului, dela Cluj, merge în continuarea unei linii de gândire pe care nu pentru prima oară noi o admirăm acum. Mareșalul a arătat la Cluj portretul mareșalului țării desfigurate, și a evocat aproape 20 de ani de jaf și crimă împotriva unui neam care sângerează și acum, cașicând fronturile de altă dată ar fi trebuit să-și mute tot amarul și toată jalea în granițele noastre de azi. Cine să nu priceapă atunci și cum s'ar putea să ne mirăm dacă în acest nou război care mobilizează energiile noastre, Mareșalul răspunde »prezent«, din nou, și înalță la orizontul trist al României de azi, cu figura lui patetică, steagul mai glorios al biruințelor care nu s'au uitat...

Luptând pentru responsabilitatea guvernului, pentru fixarea responsabilită-

ților și pentru concretizarea lor, dincolo de vâlmășagul anon.

cerând o identitate mai precisă acelora cari pun stăpânire pe noștrii atâtea de puțin, în această luptă în sfârșit care azi e a lui — și a d-lui Gheorghe Brătianu tot atâtea de mult — să fiți siguri, Mareșalul nu servește o agitație sterilă și am greși să credem că se cheltuește fără folos.

Analiza lui va merge dimpotrivă adânc, așa cum ne-a obișnuit acest surprinzător moșneag pe care încercările aspre ale vieții nu l-au oboșit până azi, — și nu-i va rămâne necunoscut aproape nimic din tot ce ne doare astăzi pe toți. Cuvintele lui deasemenea nu se risipesc în frazeologia obișnuită a elanurilor populare și nu invoacă niciodată deziderate care să nu fie o expresie concretă a realităților unei țări pe care el o cunoaște pasionat și a servit-o toată viața lui... o viață care ne stă de pază și azi.

Dar iată-l denunțând, cu o clarviziune prodigioasă, democrația ca o cauză esențială a dezastrelor noastre de acum. El vede răspunderile fărâmate în competițiunea anonimă a sufragiilor iresponsabile, a parlamentelor anarhice în care personalitățile nu se mai regăsesc...

Să nu se uite, spune el — în cuvinte care nu se pot decât repeta — că șeful guvernului este în mâna parlamentarilor și aceștia în mâna alegătorilor. Datorită acestei înlocuiri electorale, activitatea politică în loc să fie o mijloc pentru binele obștesc, este un mijloc nejustificat de îmbogățire.

Ați citit de multe ori aceste adevăruri. Dela Renan și până la Charles Maurras ele s'au tot repetat, mereu. Dar să recunoaștem valoarea lor, alta, când aceste adevăruri le auzim din gura unui om care le-a trăit.

Gânditor și erou, așa cum ar fi vrut Carlyle, — gândirea politică a Mareșalului foarte greu s'ar rezuma aici — dar noi, cu fiecare afirmare a lui în luptele noastre, salutăm o figură impresionantă și covârșitoare a rasei noastre, un om pe care niciodată nu vom ști să-l prețuim, nici să-l iubim de ajuns...

(»Porunca Vremii«)

Toma Vlădescu

„Se culcă săraci, iar dimineața se scoală bogați“

D. Gr. Iunian, fost ministru în guvernul național-țărănist, a spus într-o cuvântare rostită la Chișinău despre oamenii din partidul național-țărănist următoarele:

»Nu pot reveni, într'un partid care și-a pierdut busola, și în care oamenii se culcă seara săraci, iar dimineața se scoală în palate și cu bani depuși la bănci în Elveția.

»Noi nu ne putem uni pentru a le acoperi murdăriile«.

Din alte zile:

CINCI ANI DE GEORGISM

Sub titlul de mai sus ziarul «Epo- ca» publică articolul următor:

La Constanța într-un cadru de mare solemnitate, s'a sărbătorit Sămbătă, cinci ani de când a luat ființă partidul național-liberal al d-lui Gheorghe Brătianu. Evenimentul are însemnătate pentru toată viața politică a țării, fiindcă în vârtejul luptelor de partid, georgiștii au făcut cele mai interesante etape.

În adevăr, gândind la ceiace a determinat pe d. Gh. Brătianu în 1930, să se despartă cu atât zgomot și înconjurat de atâta ură și comparând cu poziția de azi și a d-lui Gh. Brătianu și a celor cari l-au lăsat, ciudătenile se izbesc. Nepotul «trălător» de acum cinci ani, omul care a trădat testamentul politic al lui Ionel Brătianu atunci, este azi în poziție inversă, desigur, tot atât de greu calificat de celălalt partid liberal.

D. Gh. Brătianu va fi reflectat desigur asupra acestor inversări de roluri politice. Concluzia nu l-a impresionat. D-sa reprezintă ceiace e joasă rar azi: caracterul.

Dar cei cinci ani de georgism, formează și un capitol de istorie contemporană. Când se va vorbi de consecvența politică se va cita în linia întâia de exemple partidul d-lui Gh. Brătianu. E incomparabil mai interesant decât cei doi ani de putere ai guvernului Tătărescu.

»VIATA SE SCUMPEȘTE MEREU«

»Argusul« examinând vertiginoasa urcare a costului vieții scrie:

»E bună constatarea făcută de membrii comisiei pentru controlul prețurilor. Ea restabilește prestigiul unei clase de producători, pe care prea mult cărmuitorii s'au obișnuit s'o facă șapal ispașitor al nevoaștii diverselor lor acțiuni de »organizare« economică. Comisia aceasta, prezidată de d. Gh. Christodorescu, directorul general al Uniunii Camerelor de comerț, un om care cunoaște ca pușini alții viața noastră comercială, n'a făcut decât să constate ceiace trebuia să constate și anume că nu există forță în lume care să determine o urcare sau o scădere de prețuri după alte criterii decât după liberul joc al cererii și al ofertei și că nu se poate socoti preț de vânzare fără să se fie seama de prețul de cost.

De altfel, după câte suntem informați, comisia pentru controlul prețurilor își va continua consultările.

Începând de săptămâna viitoare vor fi convocate la minister și celelalte categorii de comercianți, spre a face dovada că urcările de prețuri sunt în

proporție cu noile sacrificii cerute negustorilor.

Ce va constata comisia? Desigur, ceiace am constatat și noi în sunară anchetă pe care am făcut-o în ulițele negustorești.

Și anume că procentul de scumpire a mărfurilor față de 15 Octombrie 1934 este:

piețarie 24 la sută;
manufastură 20 la sută;
coloniale 22 la sută;
farmaceutice 20 la sută;
bumbăcării 31 la sută.

Decă înem seama că la 15 Octombrie 1934, prețurile erau mai urcate cu vreo zece la sută față de începutul anului an, reiese că media de urcare a prețurilor la articolele de mai sus e de peste treizeci la sută cu excepția bumbăcării la care proporția e mult mai ridicată.

Vom publica, peste câteva zile, datele parțiale cari ne-au dus la totalurile de mai sus. D-acumdată, însă trebuie să tragem o încheiere și anume că prețul tuturor mărfurilor de import sau scumpit în proporție cu greutatea pe care le-au întâmpinat importatorii la aducerea mărfii și cu plusul de cheltuieli pe care l-au avut la procurarea devizelor.

Cifrele de mai sus privesc articolele importate. La articolele indigene creșterea prețurilor e mai mică. Cifrele sumare neînzălate încă, dovedesc că ele au crescut în raport direct cu cantitatea de materie primă adusă din străinătate. O dovadă în plus că nu »specula« e ceea ce împinge la urcarea prețurilor.

D. Mihalache are dreptate...

»Indreptarea« publică nota următoare:

Skola, Kreuger, Chibriturile, Stewart, Casele autonome, șoselele, indiguirile, cadastrările, spirul negru și toate celelalte faimoase instituții și de pomină afaceri național-țărăniște, prin reprezentanții lor autorizați și înstăriți pe spinarea sărăciei generale, au luat ori cuvântul la T-Severin, pentru a face apologia cinstei, moralei și corectitudinii.

Cu această ocazie, d. Mihalache vorbind despre »Frontul constituțional« a spus:

— »Cu acestia n'avem ce lupta. Ei incurcă lumea degeaba.

D. Mihalache are dreptate. Frontul Constituțional incurcă în adevăr, lumea degeaba — nu ea național-țărăniștii care n'au incurcat-o degeaba, ci spre a face avere.

Asociația învățătorilor din județul Arad

Situația de azi

I.

Pentru ziua de Duminecă, 11 Iulie e. a fost convocată adunarea generală a învățătorilor din județul Arad.

În jurul acestei adunări generale anuale s'a încins o polemică destul de aprigă, provocată de învățătorii grupați în jurul »Tribunei«. Motivul? După a lor părere, că actualii conducători ai Asociației județene urmăresc conducerea și pe mai departe, (anume, trebuind să fie nics comitetul) convocând adunarea generală tocmai în drierul verii, și că actualul comitet nu ar activa așa după cum cer interesele membrilor, cari sunt lăsați în voia soartei...

Și dela această hărțuială, — la început dusă prin ziare — Duminecă, s'a ajuns la o hărțuială publică, unde cele două tabere, au dat impresia unei lupte de colerii politice și unde divergențele au fost așa de deosebite, că putem afirma cu toată certitudinea că de-acuma se vor începe adevăratele lupte din sânul acestei Asociații, ajunsă pe pragul unei prăbușiri complete.

N'am să insist mai mult asupra celor de Duminecă — despre aceasta mă voi ocupa cu altă ocazie.

Amăruarea adunării, iarăși nu se poate susține că e o biruință a »Tribunishților«. Ba mai mult, putem spune că este o victorie a comitetului central care urmărește o intrare în normal, adică să o țină peste 15 zile cu un număr de membrii ori care ar fi ei, și prin urmare, în așa fel ca să se poată ajunge scopul ce-l urmăresc ei. — Numai în cazul că adunarea nu va fi convocată după 15 zile, ei amânăta pentru la toamnă, ar însemna un început de biruință a opoziționiștilor.

Ceia ce va forma însă, subiectul met de astăzi este substratul acestor fapte; cum s'a ajuns la situația în care se găsește învățătorii din acest județ. Este tocmai miezul chestiunii care ne-a adus acolo, că în seuriă vreme din înghetarea această profesională, vom face un club de lupte personale și care ne va strălucina toată bruma de solidaritate de

care am dispus.

1. Încă de mai bine de un an de zile, în sânul corpului didactic din Arad, s'a ivit o defecțiune între învățătorii tineri și cei bătrâni. Majoritatea învățătorilor tineri veniți de dincolo de Carpați, dornici de acțiuni mai vii, de conducere, plini de avânt și înzestrați de mari forțe, au preferat să li se acorde locuri în fruntea învățământului și, — natural, și în fruntea Asociației profesionale, deși poate n'avem un stagiul mare de luptă profesională. Ei erau (și sunt) loviți mai tare în viață de lipsuri materiale și astfel reclamau cu mai multă asprime revendicările și drepturile lor. Dar aceste, pe ce cale prin cine? — Sigur că numai prin Asociație, prin biata noastră asociație care nu poate face mai mult și care nu-i de căt o anexă o marelui asociaționi de pe țară. Iar strigătele și durerile lor ar rămas astfel, inadușite ca și până aci.

Exponenții lor, ai noștri ai tuturor învățătorii bătrâni, conducătorii asociației județene, acei ce erau îndatorați să lupte pentru dascălime, au fost astfel criticați că nu-și fac datoria și provocați să renunțe la demnitățile lor.

2. Cazul băncii populare încă a contribuit la sporirea nemulțumirilor.

De unde: o ură a pătruns în sânul învățătorilor de azi, cari s'au divizat în două tabere. Lupta a început, (provocată de cei nemulțumiți, asociații tineri) cu articole prin presa locală continuată prin cercurile culturale și adunările subsecțiilor, degenerând în cea de azi. Unde va ajunge — vom vedea, pe viitor.

Trăgând concluzia celor scrise până acuma constatăm că în sânul învățătorilor din județul Arad, sunt două curente: Unul, susținut de cei dela conducere, de majoritatea învățătorilor bătrâni și altul, de învățătorii opoziționiști, nemulțumiți cu conducerea majoritatea învățătorii tineri.

Ion Jelecuteanu

Cărți noi

Gh. Tudor: Verbomania

E cartea timpului nostru. Ca într-o oglindă magică aici lucrurile prind relief, devin vizibile — se impun preocupării noastre în realități prezente și muștrătoare. Dl. Gheorghe Tudor are intuiția concretului și simțul inductiv al problemelor, pe care le disecă cu o spirituală dilabie. Că are aceste calități la un superior nivel de desăvârșire, ne-o dovedesc cu prisosință articolele dsale și mai cu seamă ultima lucrare: Verbomania.

În tot ce serie dsa, se observă lumina unei transparențe de judecată vie și pătrunzătoare. E o laudabilă calitate stilistică, care cinstește pe cetitor cu facultatea de a vedea axiomatic, până în ultimile adâncimi ale problemii. De la cauze la consecințe, treci imaginativ, printr-o caleidoscopică însușire de imagini și metafore. Concluziile au o corpolență a lor proprie. — palpabilă — căci își impun în viziuni de nedesmințită realitate.

Stilul dlui Gh. Tudor e puternic și multiplu colorat de strălucitoare metafore și de viguroase expresii originale. E în scrisul dsale puterea unei substanțe spirituale, în care itele își găsească expresia de adăncime și vraja de măiastră concretizare. Contactul meditativ cu partea cristalină a operei dsale, deschide înșelările spiritului, pentru împărtășirea cu esența unei adevărate eufonii intelectuale.

Dl. Gh. Tudor a lovit în nodul nevralgie a unor probleme de cel mai acut privat actual. Sunt acolo lucruri spuse cu o dureroasă constatare, cari impun măsuri de îndreptare, după un plan de mobilizare a tuturor forțelor ce dețin, o țărâna de autoritate morală, în țara aceasta.

Astăzi, popoarele Europei, sunt în prada unei frenezii de ideal, de nouă orientare, spre un alt tip de viață. Sufără unvânt de nostalgie după vremuri noi. E plin aioral de freamătul

sufletelor în căutarea altor orizonturi. Se petrec transformări radicale în structura de guvernământ a multor popoare. Suntem în plin proces de revizuire a valorilor morale, a sistemelor de conducere, a metodelor în școală și a capitalului în industrie.

E o întrebare ce ne-o punem noi aici: Cum pozăm ca atitudine morală, politică, economică, față de această stare de lucruri? O spunem cu o jalnică sinceritate: suntem dăruiți celei mai liniștitoare indiferențe. Față de cursul vremii ne înțățim cu fatala absență a unui personagiu de basm, care a uitat să-și mai ridice din când în când — cu cărja — sprâncenele și pleoapele pentru a privi la crugulvremii.

Vorbesc de un indiferentism structural — organic poporului nostru. La noi niciodată un ideal n'a făcut coloana vertebrală a unei voințe aspre și neinduplecate, decise la luptă. Nu am avut victorii doctrinare hotzate în sânge, cum foarte bine o afirmă Dl. Gh. Tudor.

Victoriile sunt în defiaitiv flacăriile de vrajă a unor suflete aprinse, de o

ideie, de un ideal.

Dar cum să răscolești imboldurile de acțiune ale unui popor, cărăia i-s' injectat atât de mult microbul indoel și al dezamăgirii? Dl. Gh. Tudor sczisat originea răului, până în rădăcinele lui cele mai ascunse.

Nu poți deștepta încredere când se luționezi lucrurile verbale. Nu poți aduce noroadele la cultul unui ideal bagatelizat, parodiat. În Verbomanie se biciuiesc aceste mari defecte naționale: mania de a pune vorba în locul faptei și de a zeflemisi orice în tenție bună și orice act de eroism.

I-am fi răi judecători, dacă n'ar sublinia cu ce pătrunzătoare substanță critică atacă dsa problemele. Dl. Gh. Tudor mână e cu o egală vigoare stilistică, lama unei ironii tăioasă pamfletul săgefător la mādăvă, — lăgic a unei dialectice convingătoare, și proza unui scris de cea mai alessă literatură.

O recomandăm ca pe un aperitiv spiritual dlor intelectuali de toate categoriile.

I. P. Ghedeon

PAGINA NOTARILOR

Pro Domo...

De la începutul apariției noastre, am deschis cu multă bună voință coloanele ziarului «Inainte» problemelor administrative. În repetate rânduri, autori de neantete și vidoare, au sprijinit doleanțele și dezideratele funcționarilor administrativi în special a notarilor. — acești factori de conducere a vieții rurale din România întregită. În «Chemarea» ce d-l Ioachim Sas, notar, un reputat publicist și bun apărător al intereselor breslei sale, a adresat-o colegilor din toată țară, în primul Nr. din ziarul «Inainte» scria următoarele:

Frați Colegi,

Dacă legăturile din ultimul timp în multe cazuri ne-au desconsiderat, dacă nu am fost și nu suntem apreciați după adevărata noastră valoare și după serviciile reale ce aducem administrației

și prin aceasta României, dacă une-ori am fost tratați cu vitregie de către guvernele ce s-au perindat la cârma țării, vina — după — cum s'au pronunțat deja mai mulți colegi — trebuie să o atribuim faptului că nu am avut o presă proprie.

Ziarul «Inainte», ne deschide cu bunăvoință porțile sale, punându-ne la dispoziție spațiul necesar pentru comunicare cu opinia publică, deci și datorită noastră a tuturor este să îmbrățișăm și sprijinim acest ziar, abonându-l și răspândindu-l, de așa, ca glasul nostru, talmăcit prin coloanele sale, să pătrundă pretulindena, să ajungă la urechile tuturor.

Fiecare dintre voi știe mână condiciul și fiecare e capabil să-și aștearnă pe hârtie doleanțele, deci orice neajun-

suri personale orice nevoi în legătură cu viața voastră de toate zilele, comunicați-le redacției acestui ziar.

În speranța că vom izbui încetul cu încetul să-l ridicăm pe notarul comunal, la locul ce-i compete în viața statului Român, deci jertfa Voastră momentană, nu va fi zadarnică, salut inițialiva ziarului «Inainte» și pe Voi colegi de suferințe.

În continuare, noi n'avem mai mult de adăugat decât că, ne vom face o primă datorie față de neam și țară și vom sprijini și vom apăra interesele funcționarilor administrativi, de toate categoriile, regulat în coloanele ziarului nostru, până ce vom ști realizate toate aspirațiile lor.

Și credem, că vom birui!

REDAȚIA.

dnii dr. Valer Moldovan, fost ministru, profesor universitar și Valer Pop, ministrul justiției, Cere, și congresul cu unanimitate admite proclamarea lor ca președinți de onoare ai Asociației.

Adunarea generală, procedând la desbaterea pe puncte a ordinii de zi, aprobă contul de gestiune, votează bugetul Asociației pe 1936, decide încasarea cotizățiunilor prin statele de plată, alege consiliul de cenzori și din lipsă de fonduri respinge cererile de ajutor și împrumut ce i s-au adresat.

La desbaterea punctului 8, în cuvântul d. Victor Boros, notar titrat, care susține punctul de vedere al notarilor din cadrele cărora face parte — și prezintă adunării generale

Memoriul notarilor titrați,

procedând la citirea lui în ședință.

Având în vedere importanța lui din punct de vedere profesional, precum și discuțiunile îndelungate ce s'au înscins în jurul problemelor notarilor titrați, îl vom publica în întregime în ziarul nostru de mâine, așa cum a fost susținut în fața congresului.

Spre o împăciuire a celor două tabere

După citirea memoriului, a avut loc desbaterea lui, la care iau parte d-ii Opris, dr. Stoica, Giocan, Comșia. — tuturor dându-le o bine susținută replică d. V. Boros, reprezentantul notarilor titrați.

La propunerea conciliantă a președintelui, se ajunge la o soluție împăciuitoare, satisfăcându-se cele cerute de notarii titrați. Președintele se angajează la publicarea unui comunicat prin care va interzice membrilor asociației să susțină prin orice mod, vre-o campanie contra vre-unei categorii de notari. Se pare că în urma acestei rezoluții, notarii titrați vor reveni asupra retragerii lor din cadrele organizației profesionale ale Notarilor din România.

După expirarea ordinii de zi, d. Președintele Comșia, mulțumind tuturor pentru prezență, a închis ședința.

Coresp.

Apel către Scriitorii Români!

Într'un colț îndepărtat al Țării noastre, se găsesc trei sute de copii cari, deși au supt odată cu laptele mamei lor, vraja unei poezii populare, vijelioasă dar melancolică, doina bulgară, ar dori totuși să poată mai adânc iubi țara care i adăpostește și care este-acum și țara lor...

Împrejurările și faptele oamenilor sunt mici... doar scrisul lor mai are puterea de vrajă, a unei băuturi de dragoste...

Păcatul e că această băutură e scumpă, grozav de scumpă pentru acești copii cari se duc desculți la școală, și lasă pete de muncă pe fruntea lor, când, la auzul unor versuri de Eminescu, își sprijină capul în palme...

Scriitorii noștri, să-și scuture rodul sufletului lor, și pentru acei cari vor să iubească România altfel, decât din porunce...

Operile lor vor țese-o pânză trairică, o punte de lumină, pe care se vor înălța cugete nedespărțite de eticheta unui nume, ci înfrățite în admirația acelororași talente...

Pentru acestea, îi rugăm să rămână aceiași visători neantînși de materialismul vremurilor de astăzi, și să trimită operele lor Bibliotecii «Foet G. Tutoveanu», a Liceului Particular Bulgar din Bazargic, adăugând încă un gest la opera de înfrățire și de înalt naționalism, pe care scrisul lor o înfăptuiește!

În numele celor trei sute de elevi, mulțumeste

EMIL TUDOR

Profesor de Limba Română,
la Liceul Particular Bulgar
Bazargic.

La Zălau a avut loc un important congres al Asociației Generale a Notarilor comunali

— Un început de reconciliere între asociații — Adevăruri crude — Pace între notari?

În ziua de 10 Iulie c. a avut loc la Zălau congresul Asociației Generale a Notarilor. Au luat parte dnii: Alexandru Comșia, președintele Uniunii Generale a Notarilor din România, Ioan Popoviciu, secretar general, Ioan Luțai, casier, precum și delegații notarilor.

În ordinea de zi a ședinței figurau: 1. Deschiderea ședinței, constatarea membrilor prezenți, verificarea procedurii verbale din adunarea precedentă. 2. Raportul președintelui. 3. Aprobarea contului de gestiune pe anul 1934. 4. Votarea bugetului pe anul 1935. 5. Incasarea taxelor de membru prin statele de plată. 6. Alegerea consiliului de cenzori. 7. Cereri de ajutor și împrumut. 8. Retragerea notarilor titrați din Asociație. 9. Înființarea Bancii Notarilor.

La ședință a mai participat și d. dr. Ioan Stoica, secretarul general prin delegație al jud. Cluj, directorul revistei «Cuvântul Notarului», și președintele Asociației funcționarilor administrativi din Ardeal și Bănat, care a inițiat și conduce în sânul Asociației Notarilor, o acțiune opozantă, cu caracter izolat. Se știe că în ultimul timp — în revista profesională de sub conducerea dsate, d. dr. Stoica a susținut un aspru rechizitoriu contra comitetului de conducere al Asociației Notarilor, îndreptând atacuri directe la adresa singuraticilor conducători ai Uniunii notarilor, considerați de d-nea ca incapabili și simplii profitori ai cotizățiunilor plătite de notari. Asociația Notarilor, la rândul ei, a răspuns prin revista «Administrația Română» demascând dedesubturile campaniei dlui dr. Stoica și scopul pe care-l urmărește — de a se alege de președinte al Uniunii.

Prezența dlui dr. Stoica la congres, a fost cu drept cuvânt interpretată ca un început de reconciliere între cele două asociații profesionale și de restabilire, cel puțin aparentă — a armoniei dintre d. dr. Stoica și conducătorii Asociației Notarilor din România.

Toatădată, în vederea dezbaterii punctului 8 din program, a participat ca

reprezentant al notarilor titrați, d. Victor Boros, licențiat în drept și notar de circumscripție.

Situația notarilor titrați a fost discutată în prealabil în revistele administrative și cum Asociația Notarilor din România, prin exponenții ei îndreptățiți, luase o atitudine fățișă prin articole și discursuri vehemente împotriva numărului acestora în posturile de notar — licențiații cari au intrat în administrație, înainta seră o declarație de retragere, din cadrele Asociației Generale a Notarilor din România, care urma să fie susținută de delegatul lor, în cadrele congresului de azi.

Se prevede deci, o ședință animată, iar dezbaterile promiteau a fi interesante.

Din partea autorităților administrative județene au participat la congres dnii dr. Deleu, secretarul general al județului, dr. Supuran, dr. Filip, șefi de serviciu la Prefectură, etc.

Cum au decurs dezbaterile congresului

Printre o scurtă alocuție, d. A. Comșia, președintele Asociației Notarilor din România, deschide ședința și își citește raportul anual, în care învederează rezultatele luptei profesionale pentru creșterea unei situații mai omenești pe seama notarilor.

Dă apoi cuvântul dlui dr. Stoica, venit pentru a aduce salutul său Asociației. D-nea vorbește despre problemele vitale cari interesează funcționarii administrativi. Trece în revistă toate încercările — fără prea mare rezultat practice, ce s'au făcut pentru ușurarea cal-

varului notarilor, — dintre toți funcționarii publici, cei mai oropsiți. Critică ușurința mai marilor zilei, cari lovesc în notari pentru satisfacerea unor ambiții personale. Arată cum se fac transpunerile notarilor, spre rușinea corpului, care nu se știe pune la adăpostul inamovibilității. Atacă dispozițiunile noii legi administrative, care este pe cale de votare, insistând asupra prejudiciilor ce va avea de suportat administrația română prin aplicarea acestei legi. Între altele, d-nea — menționând că nu se teme de comisii disciplinare, cu cari a făcut și în trecut cunoștință, — pentru apărarea drepturilor notarilor, își exprimă îndoiala că actualul parlament ales prin demagogie și teroare, ar putea aduce o lege bună și în spirit democratic. Atacă dispozițiunile prin cari se urmărește introducerea licențiațiilor în postul de notar, enunțând că în lipsă de practică și pregătire profesională, aceștia nu sunt capabili să conducă bine un notariat. Încheie făcând apel la înregimentarea tuturor funcționarilor administrativi într-o acțiune comună pentru apărarea intereselor profesionale.

D. președinte Alexandru Comșia, luând din nou cuvântul, mulțumește dlui Stoica pentru cuvintele adresate Asociației.

Dnii dr. Valer Moldovan și Valer Pop președinți de onoare

În altă ordine de idei, d. președinte mai arată că în lupta grea ce au avut de dus la sprijin în ultimul timp, s'au bucurat de sprijinul neprecupețit și simțitor al celor doi profesori ai Uniunii:

Ziarul „Inainte” se trimite în toate comunele din Ardeal și Banat. Domnii notari sunt rugați să-l recomande sătenilor cari doresc să citească ziare și cari iubesc slova românească.

Răspândiți acest ziar, căci contribuiți la organizarea marelui lupte de dezrobire politică și de emancipare a neamului nostru! Sprijiniți ziarul „Inainte”, căci Vă sprijiniți pe voi, organizația voastră și prin ea interesele tuturor funcționarilor publici din România întregită!

Dela manifestația Frontului Constituțional din Cluj

Cuvântarea d-lui Iancu Anastasescu

președintele Partidului Poporului din jud. Dâmbovița

Domnule Mareșal, Domnule
Gheorghe Brătianu, Domnilor,

Vă rog să-mi îngăduiți a aduce aci o mică contribuție, la istoria scrisă și vorbită de d-l Gabriel Marinescu, Prefectul Poliției Capitalei. Și pentru că e vorba de contribuție istorică, ceea ce am de spus, voiu citi.

Știți de sigur frământarea ce a produs conferința ținută la Radio, mai deunăzi, cu privire la așa numitul eveniment al restaurației.

Eu nu mă voiu ocupa de faptul că d-l Colonel Gabriel Marinescu, Prefect al Poliției, avea sau nu căderea să vorbească cum a vorbit. Las altora acest drept. Eu mă voiu ocupa de adevărul cuprins în cele spuse de d-sa, și voiu completa cu ceea ce lipsește, ca adevărul să fie cât mai întreg.

Principala idee care se desprinde din tot firul cuvântării sale, este că României nu-i pria sub Regență: »Anu' 1930. se născu sub un cer înorat, cu perspective de grele amenințări pentru liniștea țării«. — spune d-sa. »Atentate, incendii, agitații revoluționare, mișcări anarhice, comunism, lipsă de autoritate, măsuri pălimate, cari duc sufletele țării pe pragul falimentului moral, iar mulțimea pe drumul războiului civil«, toate acestea sunt relevate și subliniate de d-sa cu multă îngrijire, pentru ca să prezinte cel mai întunecat, și mai real în același timp, tablou al vremii.

Domnilor, este de sigur foarte mult adevăr în cele cuprinse mai sus.

Și ceea ce mai rezultă din conferința d-lui Gabriel Marinescu, este că toate acestea se petreceau sub guvernarea național-lăranistă, care, de sigur, accentueu, a fost cea mai vinovată de această stare de lucruri.

Regența, factorul constituțional de atunci, care ar fi avut căderea să se sesizeze de această stare îngrijorătoare și să încerce stăvilirea prăbușirii morale, făcând apel la elemente de altă valoare și de autoritate bine cunoscute, se lăsase impresionată de forța demagogică a partidului național-lăranesc, iar prin completarea locului devenit vacant prin moartea lui Buzdugan, cu Sărățeanu, devenise în ochii tuturor ca o instituție cu totul la dispoziția acestui partid.

Astfel stând lucrurile, cum să nu fiu de acord cu d-l Gabriel Marinescu, că lumea, desnădăjduită de o îndreptare, era normal să-și îndrepte speranțele sale undeva, departe.

Iată dar cum s'a pregătit așa numita Restaurare.

Dar nu pot să fiu de acord, domnilor, cu acel pasagiu al d-lui Gabriel Marinescu, care este următorul: »In fața acestui tablou de situații atât de triste, țara întreagă părea amorțită«.

Ei bine, țara nu era deloc amorțită, domnilor, țara era într'o grozavă frământare.

Partidul Poporului, care reprezenta atunci, ca în totdeauna de altfel, țara cea conștientă, a dovedit că nu era deloc amorțită.

Nu se poate trece cu vederea, domnilor, acel memorabil congres al intelectualilor Partidului Poporului, de la sala Tinerimea Română, din București, în ziua de 23 Martie 1930.

Generalul Averescu, Președintele Partidului Poporului, adresase conducătorilor organizațiilor județene ale parti-

dului, întrebarea: cum să ieșim din cercul vișios în care ne găseam?

De aceea, cei aproape trei mii de oameni, intelectuali, — accentuez: intelectuali, ca să arăt valoarea congresului, — se adunaseră aci din toate colțurile țării, frământați de această întrebare, care oglindea atât situația din țară, cât și preocuparea de care era cuprinsă lumea.

Apoi amorțire era aceeași?

Ei bine, domnilor, la acest congres s'au petrecut lucruri cu adevărat istorice, în legătură cu »Restaurația«.

Examinându-se situația, printre alte soluții s'a propus suprimarea Regenței și aducerea Prințului Carol în țară.

Pentru prima dată se rostea în public, în adunare, făliș și cu curaj, numele Prințului Carol, în a cărui venire se puneau speranțe atât de mari pentru îndreptarea atât de mult dorită.

Mi-aduc aminte, Doamne, cât entuziasm, câtă înflăcărare, a slărnit atunci în sală numele Prințului Carol!

Acest congres, domnilor, a hotărât deplină imputernicire șefului său, de a adopta sau nu această soluțiune, și în caz când o adoptă, să aleagă singur calea cea mai nimerită și momentul cel mai propice, pentru executare.

De sigur, guvernul de atunci a trăit o neplăcută oră, căci a dispus confiscarea gazetelor, iar doi din oratori, — d-l Bucșan și eu mine, — am fost chemați în fața Parchetului și interogați asupra crimei ce săvârșiserăm, prin cuvântările noastre carliste.

Vă imaginați însă ce idei au dus acești congresiști, în județele lor, și cât au contribuit deci pentru pregătirea opiniei publice, asupra evenimentului ce avea să se producă.

Ce a făcut mai în urmă Generalul Averescu, în această privință, se știe.

Iată, prin urmare, încă odată, ce fel de amorțire era în țară, și în ce fel a contribuit Partidul Poporului, la pregătirea și realizarea evenimentului numit Restaurare.

Iar dacă el nu a preocupat și speculat niciodată atitudinea sa carlistă, nici înainte, nici după Restaurare, cum au făcut și trâmbitații, este că acest partid știe, dela șeful său, că împlinirea datoriei este suprema bucurie și suprema mândrie pe care un cetățean o poate avea într'o țară. (Mari aplauze).

»CARTE DESCHISA PENTRU FISC«

Unirea, Societate Anonimă Română de Petrol, Legătura cu Societatea Phoenix oil and transport Company Ltd din Londra.

Evaziunea fiscală
IOAN MORUZI

Opera aceasta, era nu numai singura soluție admisibilă în acel moment, dar și singura soluție eficace.

Un partid care pusesse stăpânire pe Regență, nu se putea ușor obișnui cu ideea unui stăpân. De aceea partidul național-lăranesc s'a cramponat de guvernare, din toate puterile sale, și a căutat să facă din evenimentul votului dat pentru Restaurare, pe de o parte, și din popularitatea obținută și păstrată prin cea mai desmățată demagogie, pe de altă parte, mijloace de presiune asupra Coroanei așa încât liberul arbitru al Acesteia.

Nu voiu căuta eu aici să intru în de-

talii, acestea sunt prea știute de lume.

Trebuie însă să adaog, domnilor, o mică paranteză, aceea că dacă am relevat și discutat aci vina partidului național-lăranesc, nu am făcut-o ca să adaog la dușmănia existentă, manifestația de acest partid în contra noastră, la orice ocazie, ci ca, spunând cuvântul deschis, să îndemn a se deschide ochii mari, căci ne amenință primejdia prăbușirii, și cu toții căzând de acord asupra răului, să contribuim la stăvilirea lui. (Aplauze).

Citiți și răspândiți ziarul

„Înainte“

Numai astfel se poate explica, cum țara cea mai frumoasă și productivă din lume, a putut să ajungă cea mai sărăcăvornică dintre toate. Sunt țări cari au milioane de șomeri de întreținut, și totuși pot să-și plătească la timp datoriile, pensiile și lejeriile funcționarilor săi. La noi nu sunt șomeri de întreținut, țara e destul de bogată, și totuși datoriile, salariile și pensiile nu se pot achita la timp.

De aceea, constatarea aceasta a d-lui Profesor Petre Negulescu, de deunăzi, rezultată din observația sa fină și judicioasă, că la noi viața politică influențează viața economică, iar nu cea economică pe cea politică, cum se întâmplă în alte părți și cum este normal să se întâmple, este o constatare care trebuie să dea serios de gândul conducătorilor acestei țări.

Dar o concluzie se mai desprinde, domnilor, de aci: situația dela 1930 era fără speranță de îndreptare, și de aceea s'a recurs la acel tratament radical, care a fost Restaurarea; pe când situația din urmă, trebuie să recunoaștem, mai prezintă încă speranțe de îndreptare.

Dar cum se pot realiza aceste speranțe?

Iată problema de căpetenie, ce preocupă azi toată suflarea românească.

Soluții se prezintă de sigur mai multe. Unii spun: domnia legilor; alții: economii și mai multă cinste; alții: Statul lăranesc; alții: numerus valachicus; alții, în fine, dau drept soluție, tineretul. La serbările recente de la 8 Iunie, n'a lipsit această trâmbită, cu ideea tineretului.

Domnilor, vă rog să-mi dați voie să afirm, că această modă, atât de actuală, este tot în genul acelei mode de acum câțiva ani, cu tehnicienii.

Oamenii aceia, demni de toată considerațiunea, luați fiecare în parte, n'au putut să încheie un tot unitar, care să dea rezultatele dorite.

Ei bine, pot să afirm că mai rău se va termina experiența cu tineretul. Căci să vedem, domnilor, ce fel de tineret este acesta, și cum se face alegerea lui.

Moda aceasta de mișcare a tineretului, se datorește acțiunii d-lui Gheorghe Brătianu, fără însă ca d-sa să fi vizat crearea unei asemenea mode.

Să mă explic: La 1930, d-l Gheorghe Brătianu a făcut un gest patriotic, isvorit dintr'o profundă înțelegere a lucrurilor. Prin gestul d-sale, a adus atunci mari servicii țării, salvând prestigiul Coroanei și însăși existența par-

tidului național-liberal.

Persoana sa tânără și simpatică, și acțiunea sa plină de avânt patriotic, a creiat un curent de opinie foarte puternic și foarte simpatic în același timp, așa încât partidul care e acum la guvern, înspăimântat de ceea ce vedea că se petrece, s'a văzut nevoit să creieze ceva similar, pentru propria-i conservare.

Așa s'a creiat organizarea tineretului din partidul care este azi la guvern, al cărui șef a fost ales în persoana primului ministru de azi.

Prin imitație, partidul național-lăranesc, care vede că pierde din mână cele mai frumoase energii dela sale, a creiat și el organizație la fel. Azi, un partid care se respectă, trebuie să aibă tineretul lui. Așa e moda. (Iaritate).

Pe când însă mișcarea tinerescă a d-lui Gheorghe Brătianu, șeful partidului național-liberal, era călăuzită de un ideal patriotic, înțereș prin avântul său și prin sacrificiul la care se dedica, celelalte mișcări tineresci, din celelalte partide, erau mănate de un oportunism josnic și hidos, gata la orice tranzacții și umilințe (Aplauze).

De aceea, pe când mișcarea și acțiunea d-lui Gheorghe Brătianu (aplauze), găsește ecou și alianță în cele mai reprezentative personalități de caracter și patriotism (aplauze puternice, strigăte de Trăiască Mareșalul Averescu), celelalte tineret realizează orice compromis, pentru salvarea nu a vreunei idei, ci a unor aranjamente și menajamente de ordin inferior, personal și trecător.

D-l Gheorghe Brătianu găsește că o mișcare politică poate fi tinerescă prin noutatea ideilor, înălțimea concepțiilor, curățenia sufletului și puterea de sacrificiu, ori cât de înaintată ar fi vârsta omului, iar nu prin vârsta fragedă a componentilor.

Prin urmare, avem tineret și tineret (Aplauze). De o parte tineretul patriotic și desinteresat, tineretul ideii, iar pe de altă tineretul tuturor compromisurilor și oportunismului.

Este curios cum de la o vreme se poate crede la noi că un asemenea tineret oportunist, poate îndrepta ceva în această țară. Cum un asemenea tineret, este ușor de înțeles că ajungem sigur la faliment, cum vedem că merge țara din an în an și din zi în zi.

Este de altfel evident că dela o vreme sunt mari serbări, banchete, recepțiuni și altele de acest fel, și bietul nostru Suvran, este purtat la toate aceste manifestări, în muzici și fanfare, spre a vedea totul în roz, pe când carul Statului merge din ce în ce mai greu și scârțâitul său sinistru, sună ca un glas de cobă, atât la sate cât și la orașe.

Prin urmare, domnilor, conducătorul politic trebuie căutat după minte și experiență, iar nu după vârstă și țăriș brațelor. Căci pe acest conducător îl pui la loc de judecată și pricepere, iar nu la munca câmpului sau bătaia nicovalei.

Vă explicați, cred, acum, pentru ce s'a putut realiza și acest acord, între Gheorghe Brătianu și Mareșalul Averescu.

Viociunea minții lor, noutatea ideilor și clara lor vedere, i-a apropiat, ca pe doi mari bărbați de Stat, devotați salvării Patriei.

Și acum, iubite alegător și respectabil factor constituțional, de vrei îndreptarea treburilor din această țară, pune nădejde în mintea luminată și încercată, și în acordul Gheorghe Brătianu-Mareșal Averescu.

Iată soluția cea sigură. (Aplauze puternice și îndelung repetate, ovatii; oratorul este felicitat de d-nii Mareșal Averescu și Gh. I. Brătianu).

Dela o săptămână la alta...

Din țară

A RETEZAT CAPUL SOȚIEI CU COASA

Locuitorul Ion Axinte din comuna Zubrești—Chișinău, s'a întors acasă dela cosit rupt de foame. El a cerut nevestei sale să-i dea ceva de mâncare. Aceasta însă i-a răspuns că nu a găsit nimic, deoarece fiind gravidă, nu s'a simțit bine.

S'a iscat ceartă între Ion Axinte și soția lui și la un moment dat, cel dintâi cuprins de un acces de furie, a pus mâna pe coasă și dintr-o singură lovitură i-a retezat capul.

Dându-și seama, Axinte, s'a îngrozit de isprava lui și s'a dus să se pedepsească singur, aruncându-se în Prul.

I-a fost dat însă să nu scape justiției omenești, căci mai mulți locuitori, cari i-au observat gestul, au sărit și l-au salvat.

El a fost predat jandarmilor cari după anchetă l-au înaintat parchetului de Lăpușna.

SECETA IN MOLDOVA CONTINUA

Seceta continuă în partea de sud a Moldovei. Județul Fălciu de ex. suferă cumpăt din cauza lipsei de apă. Din luna Martie nu au căzut ploii în această regiune. Copacii au frunzele complet arse de soare. Aspectul regiunii e ca al Saharei. Aceiași situație e și în județul Cahul, Ismail și Cetatea Albă din Basarabia. Pășoasele n'au dat nici măcar atât cât ar fi suficient pentru sămânță. Porumbul este deasemeni compromis, frunzele fiindu-i uscate. Pomii fără fructe, vitele comprimate, mare lipsa de nutreț. Locuitorii își vând vitele pe prețuri derizorii, carnea de vacă este cu 10 lei kgr. la Huși.

IN LOC DE NUNTA, LUPTA

La Boloșani s'a celebrat căsătoria d-rei Maria Nedelcu cu d. Ion Avătămănoieci din satul Costești.

La nuntă se aflau și câțiva tineri foști adoratori ai miresei.

Când capețele s'au înfierbântat de vinul consumat unii tineri au devenit agresivi. Pentru a evita un scandal, cineva dintre rudele miresei a avut inspirația să nu se mai dea vin la masă.

S'a născut atunci o ceartă, nuntașii împărțindu-se în două tabere, cu tinerii scandalagii și împotriva lor. Până în cele din urmă nunta s'a transformat într-o încăierare generală.

Localul a fost devastat în întregime și numai datorită intervenției poliției bătaia a putut fi curmată.

De pe teatrul luptei au fost culeși 30 de răniți.

Ginerele și mireasa au fost internați în spital în stare muribundă.

DOI AGENTI DEFRAUDEAZA PESTE 300 MII LEI

La administrația financiară Mehedinți, în decurs de trei ani, s'au încasat de către agenții Marin Brehui și Constantin Robete, ambii dela percepția Sisești, taxele de timbru la actele de vânzare, dolare și donațiuni, liberându-se cuvenitele chitanțe.

Însă sumele încasate în loc de a fi vărsate la administrație au fost însușite de sus numiții.

Din cercetările făcute până în prezent reiese că suma fraudată trece de peste 300 mii lei.

Nu știm însă din cauza cărora intervențiunii oculite până în prezent nu s'a luat nici o măsură contra agenților care se plimbă liberi.

PELAGRA IN JUDEȚUL DAMBOVIȚA

In județul Dâmbovița, pelagra face ravagii. Iată ce fac bi-ții oameni:

Femeia Stanca D. Dobre din com. Gornești nemai putând să suporte chinurile boalei, s'a aruncat într-o fântână. Cadavrul a fost descoperit de săteni. Parchetul a autorizat înmormântarea.

Săteanul Nicolae Tia s'a strâmbat de o grindă a casei. Neftul bănuțel. Parchetul a autorizat înmormântarea.

OMIDA RUSEASCĂ IN JUD. ILOVO

Omida rusească care a făcut mari ravagii câmpului în Moldova și a făcut apariția și în județul Ilfov.

Astfel au fost semnalate valuri de omizi în comunele Herăști și Măru. Culturile au fost invadate și în mare parte nimicite.

Autoritățile au luat măsuri pentru distrugerea omizilor.

IN JUDEȚUL CLUJ BANTUE O BOALA GREA INTRE VITE

Laboratorul de microbiologie de pe lângă serv. sanitar al municipiului în urma examinării vaselor de lapte al țărănilor cari aduc lapte spre vânzare în oraș, a constatat că el conține Bacilul Beng, care provoacă avort infecțios la vacile cu lapte.

Gura Satului

suplimentul ziarului „Inainte”, va fi cea mai plăcută lectură pentru popor.

JEFUITORI DE BISERICI, ARESTAȚI

Jandarmii din comuna Poenari Burchi au arestat pe doi inși tocmai în momentul când încercau să jefuiască biserica comunei.

Aduși la secție spărgătorii au declarat că se numesc Florea David, originar din com. Tapa de Sus, din Bihor și Constantin Păun, de loc din comuna Poenari Răbi, județul Prahova. Arestaii au mărturisit că au spart până acum aproape 50 de biserici în diferite comune din țară. În județul Prahova au jefuit bisericile din comunele: Gorgola, Crivina și Bălteni.

BANDITUL NAGY A EVADAT DELA AIUD

Vestitul ocaș, Bela Nagy, condamnat pentru omor și tâlhărie a fugit din închisoarea Aiudului, împreună cu câțiva tovarăși cu cari au format o bandă, începând din nou atacurile la drumul mare în județul Mureș.

UN COPIL SCAPA DELA MOARTE CA PRIN MINUNE

Copilul Gh. Fikimon în etate de 9 ani, din comuna Carol I, aflându-se cu vitele la pășcut și jucându-se între liniile de cale ferată, Baladag Medgidia, a adormit.

Trecând automotorul cfr. care venea spre Constanța, cu toate semnalele date și încercarea de a opri mașina s'au de-a deștepta pe copil, ele au fost zadarnice.

Automotorul a trecut peste copilul care dormea fără a-i pricinui alt rău decât că ia lăsat trei degete de la mâna dreaptă. Victima a fost urecat în automotor și adusă la Medgidia unde i s'au dat îngrijirile necesare.

UNDE DUC JOCURILE DE CARTI

În săptămâna trecută s'a sînceis într-o cameră de hotel, în București inspectorul Pelculescu din ministerul sănătății.

S'a constatat că el a defraudat peste 3 milioane lei, pe care ia pierdut la cluburi în cărți, fiind un mare păiuș al jocurilor de noroc.

CONDAMNAȚI PENTRU SPIONAJ

In procesul de spionaj, care s'a deschis în București, de către Consiliul de război al Corpului II. Armatei au fost condamnați L. Antonescu la 20 ani muncă silnică și degrabare, Putnik la 7 ani, Mann la 6 ani, Golopentiu și Bosel la câte 5 ani.

OASPETI INALȚI

Printul Paul Karagorhievici, primul rege al Jugoslaviei, a fost săptămâna trecută în România, vizitând la Sifiaia pe M. S. Regele Carol al II-lea.

Cercurile oficiale spun că vizita printului Paul e o simplă vizită privată de curtoazie.

Din lume

2.000.000 ȘOMERI IN ANGLIA

Numărul celor lipsiți de lucru în Anglia la data de 24 Iunie se ridică la 2.000.110, adică cu 44.652 mai puțin ca la 20 Mai 1935.

ALTE CONTINGENTE MOBILIZATE IN ITALIA

Oficial se anunță că guvernul italian a dat un decret prin care cheamă sub drapel pe soldații specialiști din contingentele 1909 și 1910.

PREȚUL GRAULUI S'A URCAT IN JUGOSLAVIA

Ziarele germane publică știri primite din Viena care anunță că Italia face actualmente mari cumpărări de grâu și porumb din Jugoslavia.

Informațiile adaugă că în urma acestor cumpărături, destinate fără îndoială trupelor italiene din Africa, prețul grâului în Jugoslavia s'a urcat considerabil.

UN TUNEL SUBMARIN DE 150 KILOMETRI

Între Japonia și Coreea se construiește un tunel submarin de o lungime de 150 kilometri.

Costul lucrărilor se crede că va depăși suma de 1.500 milioane yen.

HABSBURGI POT VENI IN AUSTRIA

Dieta federală din Viena a adoptat proiectul de lege prin care se abrogă legea din 1919, referitoare la exilarea familiei de Habsburg și la confiscarea bunurilor fostei Dinastii.

MANIFESTE SUBVERSIVE LA BUDAPESTA

Poliția a arestat pe desenatorul Frederic Kungk, pe mecanicul Repezik și pe vânzătoarea Wilhelmina Schulz.

Toți trei sunt invinuiți de propagandă comunistă prin răspândire de manifeste subversive.

UN VULCAN IN ERUPȚIE

Vulcanul Krakatoa, situat pe o mică insulă vulcanică între Java și Sumatra, a intrat în erupție.

Explozii puternice se produc în crater. Ele sunt urmate de erupțiuni de lavă aprinsă, care ating înălțimea de 1000 metri.

Odată cu începerea activității vulcanului, mica insulă Anakrakatau, situată în apropiere, a dispărut.

GERMANIA SE PREGATEȘTE...

Construcțiile navale prezente în programul elaborat de guvernul Reichului pentru anul 1935 se ridică la suma de peste un miliard mărci.

AGITATIE STUDENTEASCA

Studentii în medicină din Paris, sunt din nou agitați, pentru faptul că din ultimile 232 diplome de doctorat în medicină, 130 au fost acordate la studenți străini.

ȘASE MORȚI INTRE UN ACCIDENT DE AVION

Un avion olandez de transport, în care se aflau 19 persoane, s'a prăbușit. Patru membri din echipaj și doi pasageri au fost uciși, iar 13 persoane s'au putut salva.

DOUA AVIOANE JAPONEEZE SAU PRĂBUȘIT

Avionul colonelului Tanaka, șeful secțiunii aviației din Tokio, a suferit o pană de motor. Avionul s'a prăbușit la pământ. Colonelul și pilotul avionului au fost omorâți pe loc.

Un al doilea avion a căzut în apropiere de insula Sikoku. Comandanul de vas portavioane Akashi și căpitanul de coverlă Yamada, au fost omorâți în accident.

A MURIT VAN DER LINDEN

A încelat din viața fostul prim ministru olandez în timpul războiului. Van der Linden El avea 89 ani.

ABISINIA PREGATEȘTE RĂZBOIUL DE ȘASE ANI

Împăratul Abisiniei pregătește războiul cu Italia de șase ani, a declarat prințesa abisiniană Tamanya Rassarihesla, vara împăratului Abisiniei, care-și face studiile muzicale la Newyork.

Prințesa abisiniană a mai declarat că de șase ani Abisinia se aprovizionează cu arme și muniții, că a făcut depozite secrete în munți și că trupele abisiniene sunt instruite de ofițeri străini.

Ea a mai arătat că pretutindeni în Abisinia s'au construit tunelari care să servească drept adăposturi împotriva atacurilor aeriene.

MARI MANE VRE IN ITALIA

Marile manevre cari se vor desfășura în curând în Italia vor fi, din punctul de vedere numeric, cele mai importante cari s'au făcut vreodată în peninsula italiană.

Manevrele se vor executa în întreaga țară stabilindu-se mai multe centre regionale. Primul centru va cuprinde regiunea Bolzano, unde vor evolua în același timp șapte divizii. Al doilea centru, în regiunea Udine, va cuprinde patru divizii, trei divizii vor fi concentrate în jurul Milanului, și între Bari și Napoli vor acționa trei divizii.

MOARTEA COLONELULUI DREYFUS

La Paris a încelat din viața colonelul Dreyfus. Se știe că el a fost arestat în 1894 pe când era căpitan de artilerie, fiind acuzat de spionaj. A fost condamnat la deportare și în 1906 a fost reabilitat fiind găsit nevinovat. A fost eliberat din deportarea suferită în Insula Diacului. Ziarele pariziene publică pagini întregi, povestind episoadele acestei afaceri, care a avut răsunet în toată lumea și la un moment dat împărțise Franța în două tabere: partizani și adversarii lui Dreyfus.

Ziarul „INAINTE” apare regulat în fiecare Sâmbătă. Incepând cu săptămâna viitoare va reapare și „Gura Satului” suplimentul ziarului „INAINTE”.

Ziarul „INAINTE”, apare într'un tiraj de 10 000 exemplare și se trimite gratuit timp de 3 luni de zile, adică până la 1 Octombrie a. c., tuturor prietenilor și abonaților noștri.

Voim să facem din acest ziar: o tribună răspândită cât de mult în straturile largi ale poporului nostru de-a saie.

Deci, cei ce doresc să cetească ziarul „Inainte” să avizeze despre aceasta administrația din Arad, Str. Eminescu Nr. 20.

